

inspirats... ¿tenen una base històrica o han estat modificades al llarg dels temps? També a això dona resposta el Dr. Blasi, passant pel Qumram i Massada.

Però l'autor també posa el focus en qüestions i moments més propers a nosaltres: la personalitat de Francesc Cambó, polític, mecenes i personalitat de llarga volada que brillà amb llum pròpia durant el primer terç del segle XX fins al seu exili. Una altra personalitat que té capítol propi és Verdaguer i el seu famós *cas* del qual l'autor en treu ensenyaments per a tots aquells casos en què persones honrades han estat jutjades de forma dura i injusta per part dels poders del moment.

Aquest capítol històric, el tanca una glossa –un xic més llarga– dedicada a la gran conflagració del 1936-39; és un exemple proper que mostra com tot conflicte bèl·lic arrossega famílies i amics, les emocions marquen a les persones, els llibres, cròniques. i informacions elaborades molts decennis més tard. Conèixer què va passar per no repetir els errors, també conèixer les motivacions de cada bàndol destriant el que tenen de positiu i de negatiu... la persecució de l'Església i els catòlics en un bàndol i la posterior alineació amb l'altre més tard...

Tot en sis pàgines completes, mesurades, però clares, sense rancúnia ni glorificacions gratuïtes. Sis pàgines que deixen una mica d'aire fresc i algun ensenyament

per superar –amb un punt d'optimisme– les discrepàncies que sorgeixen a les nostres societats diverses on arrela el populisme i les visions extremes; però gràcies al que ens recorda el Dr. Blasi, veiem clar que no està escrit que aquestes postures maximalistes tinguin la darrera paraula. La tindran els lectors, cadascun d'ells, d'aquest llibre. Tant de bo que fossin molts. Ens aniria a tots molt millor.

Xavier Vilella

En la tierra como en el cielo. Historias con alma, corazón y vida de Javier Echevarría

**Álvaro Sánchez León
Pròleg de Fernando Ocariz**

Rialp
Madrid, 2018
359 pág.



Álvaro Sánchez León és l'autor d'aquest primer llibre sobre Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus

Dei (1932-2016). És difícil enquadrar-lo en un gènere determinat. L'autor no vol que se'n digui biografia sinó «*collage* periodístic», configurat a partir de 45 entrevistes amb persones que el van conèixer bé, i que ressalten les qualitats humanes i sobrenaturals d'allò que l'autor anomena «una bona persona que es va implicar a millorar el nostre món contemporani».

No es tracta d'un llibre d'entrevistes. Però sí, que, prenent-les com a punt de partida, s'embasta un relat de la vida de Mons. Xavier Echevarría. I en surt un retrat viu i ple de colors, escrit amb un estil àgil i ràpid. Amb pinzellades una mica impressionistes del caràcter viu i alegre de monsenyor Xavier. L'acció va cap endavant i cap enrere en el temps. Van passant *coses normals* però que commouen els protagonistes dels relats pel gran cor de Mons. Xavier Echevarría, que, com diu Mons. Fernando Ocariz en el pròleg, deixa «entreveure el cor de Déu».

Es reflecteix en aquestes pàgines la seva proximitat a sant Josepmaria. Durant 25 anys va ser-ne el seu *custode*, és a dir, el seu col·laborador més proper, juntament amb el beat Álvaro del Portillo. Ajudarà a sant Josepmaria en el govern de l'Obra fins al final de la seva vida. Després, serà la mà dreta del beat Álvaro, quan aquest es queda al capdavant de l'Opus Dei. I, finalment, el 21 d'abril de 1994 el Congrés General de l'Opus

Dei tria Mons. Xavier Echevarría com a cap de la Institució. Comprèn, per tant, aquesta etapa final, 22 anys, en els quals és Pare d'aquesta gran família de l'Opus Dei, amb la mirada atenta a totes les preocupacions de les seves filles i dels seus fills. Els testimonis reflecteixen la seva proximitat amb els problemes quotidians amb què es trobaven i el seu gran cor de Pare, que s'alegrava, patia, es commovia amb el que li passava a les seves filles i fills, i feia que se sentissin estimats. Per aquest motiu, els testimoniatges mostren també aquesta emoció i aquest reconeixement davant la paternitat i l'afecte de monsenyor Xavier.

Al final del llibre, li pregunten a Mons. Fernando Ocariz si li han demanat que es comenci com més aviat millor la causa de canonització de monsenyor Xavier. La resposta és afirmativa. Ha rebut moltes peticions en aquest sentit. De moment no s'ha fet res perquè el termini que marca la Santa Seu per obrir un procés d'aquest tipus són cinc anys després de la mort.

Sens dubte, aquest llibre contribuirà a conèixer millor Mons. Xavier Echevarría i estendrà la seva fama de santedat. I, de la mateixa manera que va ajudar als entrevistats, també ajudarà a molta altra gent a acostar-se a Déu, cosa que és la característica pròpia de les persones santes.

Joaquim González-Llanos